

af depotselskabet eller et andet selskab, som foreningen har indgået væsentlige aftaler med, eller dermed koncernforbundne selskaber. Reglen gennemføres i en bekendtgørelse, som skal udstedes med hjemmel i forslaget, evt. som et notekrav i regnskabsreglerne. Der vil dog ikke blive stillet krav om oplysning om besiddelse af realkreditobligationer udstedt af et realkreditinstitut, som er i koncern med depotselskabet eller et andet selskab, som foreningen har indgået væsentlige aftaler med.

Begrundelsen for oplysningskravet er, at en forening ikke i ubemærket skal kunne oparbejde en portefølje af værdipapirer udstedt af depotselskabet eller andre selskaber, som foreningen har indgået væsentlige aftaler med, eller af selskaber, som er koncernforbundne med disse.

3.2 Foreningernes eventuelle salg af investeringsforvaltningsselskaberne

Cirka halvdelen af investeringsforvaltningsselskaberne ejes af foreningerne selv og drives som selskaber, der ikke skal indtjene udbytte til ejerne.

Den foreslåede ændring af metoden for investorbekyttelse indebærer, at depotselskaberne får mulighed for at købe investeringsforvaltningsselskaberne for de foreninger, de er depotselskab for, således at investeringsforvaltningsselskaberne indgår i koncern med depotselskabet.

Det er vigtigt at understrege, at selvom en forenings depotselskab får lov til tillige at eje foreningens investeringsforvaltningsselskab, vil det være en frivillig sag for foreningerne, om de vil sælge investeringsforvaltningsselskabet til deres depotselskab. Hvis de ønsker at sælge, skal parterne tage stilling til, hvordan prisen skal fastsættes.

Med henblik på at undgå sager, hvor en gruppe medlemmer er utilfredse med en beslutning om salg af investeringsforvaltningsselskabet og den fastsatte pris, foreslås en bestemmelse om, at beslutning om salg af en forenings investeringsforvaltningsselskab kun kan træffes på foreningens generalforsamling.

Efter forslaget skal bestyrelsen, hvis den foreslår medlemmerne at sælge investeringsforvaltningsselskabet, give en redegørelse, der svarer til den redegørelse, som en bestyrelse skal give ved overtagestilbud på børsnoterede virksomheder. Denne pligt skal gælde ved ethvert forslag til salg af investeringsforvaltningsselskabet også til andre end depotselskabet.

3.3 Fåmandsforeninger

Det foreslås at indføre en ny type foreninger, fåmandsforeninger, det vil sige foreninger, hvis med-

lemmer for eksempel er forsikringsselskaber, pensionskasser, Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) og Lønmodtagernes Dyrftidsfond (LD), der i forvejen er underlagt et finansielt tilsyn, eller private investorer med stor formue. Fåmandsforeninger skal afløse specialforeninger med få medlemmer. Det er frivilligt for fåmandsforeninger at være under tilsyn.

Det foreslås, at fåmandsforeningerne skal have en bestyrelse og et investeringsforvaltningsselskab som daglig ledelse. Yderligere foreslås det, at fåmandsforeningerne skal lade deres instrumenter (værdipapirer, pengemarkedsinstrumenter, andele i andre foreninger, afdelinger og investeringsinstitutter, afledte finansielle instrumenter og likvide midler m.v.) opbevare i et depotselskab. Finanstilsynet skal ikke godkende foreningernes vedtægter, vedtægtsændringer eller etablering af nye afdelinger. Reglerne om bestyrelsens egnethed og hæderlighed, en forenings og dens ledelses pligt til straks at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for foreningens fortsatte drift, reglerne om emission og indløsning, investeringsbeviser m.v., årsrapport, revision og anvendelse af årets overskud, prospekter, inddragelse af tilladelse, instrumenterne, placeringsregler og reglerne om specialforeningers placeringsmuligheder finder tilsvarende anvendelse for fåmandsforeninger. Endelig foreslås det, at fåmandsforeningerne får adgang til at opløse sig på en enklere måde end investeringsforeninger og specialforeninger, hvis medlemmer sædvanligvis er et stort antal detailinvestorer (forbrugere), hvilket kræver en højere grad af investorbekyttelse end almindelig porteføljepleje.

Den lempeligere regulering findes forsvarlig, fordi medlemmerne i fåmandsforeningerne vil være institutionelle investorer og formuende investorer. Disse investorer vil investere i fåmandsforeninger som et alternativ til individuel porteføljepleje. Der er således tale om investorer, der er i stand til at varetage deres egne interesser, hvorfor investorbekyttelsesbehovet er af mindre betydning. Hertil kommer, at investeringsforvaltningsselskaberne, der efter forslaget skal forestå den daglige ledelse i fåmandsforeningerne, fremover vil blive reguleret på linje med andre finansielle virksomheder. Det vil sige, at de skal overholde regler om god skik og regler til imødegåelse af interessekonflikter. Der er således ikke behov for, at staten fastsætter yderligere regler for fåmandsforeninger. Det må forventes, at der er interesse for den nye type forening, fordi den i højere grad end specialforeninger med få medlemmer svarer til skønsmæssig porteføljepleje, men medfører mindre administration for porteføljeejeren.